

РЕШЕНИЕ

№ 26514

гр. София, 05.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3225** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение №5460 от 18.12.2024 г. по АНД № 20241110211742 Софийски районен съд, 111-ти състав е отменил Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, № [ЕГН], издаден от Агенция “Пътна инфраструктура”, с който на „НП Транс 05“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така поставеното решение, е постъпила касационна жалба от Агенция “Пътна инфраструктура”, в която се иска решението да бъде отменено като поставено при нарушение на материалния закон. Поддържа се, че безспорно е доказано извършеното нарушение. Исканата на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по същество на спора, с който да бъде потвърден издаденият Електронен фиш.

Ответникът „НП Транс 05“ ЕООД оспорва жалбата и иска потвърждаване на решението. Претендира разноски по представен списък. Представя писмена защита.

СГП изразява становище, че решението е правилно и законосъобразно.

Административен съд- София-град, VII касационен състав, като взе предвид наведените в

касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното: Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежната страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства се установява следното: С обжалвания съдебен акт Софийски районен съд е отменил Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН] издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МППБ, с който на „НП Транс 05“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500.00 лева за нарушение по чл. 102, ал.2 от Закона за движение по пътищата.

За да постанови своето решение, съставът на районния съд е установил следната фактическа обстановка: На 06.07.2021г. в 21:14ч. е установено нарушение № C74F075AFDDB1E25E0530041F160AE680, с ППС ВЛЕКАЧ СКАНИЯ P500 ЛА 4X2, МЛР, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима маса 18000, брой оси 2, Екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси - 5, с обща техническа допустима маса на състава 40000, в [община], при движение по път А - 6 /автомагистрала „Европа“/, км. 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено /заснето/ с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А6 км.50 + 427. Срещу дружеството - жалбоподател, като собственик на заснетото ППС, е издаден процесният електронен фиш за извършено административно нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП.

При тези факти Софийски районен съд е отменил електронния фиш, като е приел, че към момента на нарушението липсва материалноправна норма указваща възможност за санкциониране с издаване на ЕФ по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като е налице възможност за издаване на ЕФ единствено за нарушение на ал. 179, ал. 3 от ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция споделя изложените от районния съд правни изводи. Фактическата обстановка е изяснена и описана правилно от СРС на база на писмените доказателства по делото, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се. Касационната инстанция изцяло споделя изводите на СРС за установените факти, описани по-горе.

От правна страна, от районния съд е извършен цялостен анализ на относимите правни норми и използваната законодателна техника, като правилно е прието, че към датата на установеното деяние се е предвиждало издаване на електронен фиш единствено при нарушение на чл. 179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нормата, която е посочена като нарушена – чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Електронният фиш е издаден на основание чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, който предвижда за част от нарушенията, свързани със заплащане на пътни такси, възможност да се санкционират чрез

диференцираната процедура - чрез издаване на ЕФ. Към момента на нарушението текстът на разпоредбата е предвиждала, че за нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал.3 ЗДвП, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция, в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенци „Пътна инфраструктура“.

Това е съдържанието на действалата и към момента на деянието, и към момента на издаване на фиша разпоредба, предвиждаща отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП. Видно от буквалния ѝ прочит, законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш за констатирани нарушения, които се санкционират по чл.179, ал. 3 ЗДвП, но не и за тези по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

При наличието на противоречива съдебна практика на съдебните инстанции, настоящият състав споделя становището, че липсва правно предвидена възможност за санкциониране на нарушенията на чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш. Аргументите в подкрепа на съответната теза изхождат от систематичното тълкуване на цитираните разпоредби, въз основа на които се обуславя извод, че ангажирането на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП чрез издаване на ЕФ е недопустимо. Това е така, доколкото съгласно действалата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издаде само когато се установи нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Не е била налице препратка, която да предвижда прилагане на ЕФ за нарушения на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, каквата е квалификацията на конкретното нарушение.

Наказващият орган не е разполагал с процесуална възможност да издава електронни фишове, като по този начин се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Процедурата по административно наказване на нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е била по чл. 189е, ал. 1 и следващите ЗДвП и е предвиждала съставянето на АУАН и издаване на наказателно постановление.

Изложеното води до извод, че е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на електронния фиш. Административното производство е протекло по непредвидена в закона процедура. Вместо да се издаде АУАН и впоследствие НП, е издаден ЕФ, при липса на законова възможност за това. Нарушението е съществено и засяга валидността на издадения акт. Като е установил това и е отменил НП, съставът на СРС е издал законосъобразно и правилно решение.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, позоваващо се на разпоредба на чл. 167а от ЗДвП. В нея са разписани правомощията на АПИ да съставят и връчват АУАН и ЕФ за нарушения на чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП. Касае за норма, която урежда правомощия на агенцията, а не ред за санкциониране при нарушения. Видно е, че за ЕФ е уредено правомощие единствено за връчването им. Възможността за санкциониране с ЕФ е отклонение от общия ред за санкциониране и е допустима единствено при изрично уреждане – чл. 39, ал. 4 от ЗАНН.

На последно място, съдът взе предвид и това, че съгласно решение на СЕС (шести състав) от 21.11.2024 по дело C-61/23, член 9а от Директива 1999/61/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 17.06.1999г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 27.09.2011 г. трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението на предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера на тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на “компесаторна такса” с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определен, т. е фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежестта на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Освен това в процедурата по издаване на ЕФ не може да се провери съразмерността на санкцията с конкретното нарушение, доколкото се касае за процедура, при която автоматизирана система издава акта, съдържащ наложеното наказание във фиксиран размер. Затова, следва да се направи извод, че предвиденото в закона административно наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 17.06.1999г.

Предвид всичко изложено, касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно и е поставено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото в полза на ответника следва да се присъдят сторените от него разноси в размер на 650.00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение за защита пред касационната инстанция.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №5460 от 18.12.2024 г. по АНД № 20241110211742 на 111-ти състав на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА АПИ да заплати на „НП Транс 05“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], сумата 650лв.- разноси за разглеждане на делото пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

